

predvsem, žal, idejna neodpornost, slepota in neobčutljivost ne samo nekaterih naših organov in ustanov, temveč tudi mnogih komunistov.

V zadnjih letih je zelo napredovalo znanstveno delo, zlasti na področju tehnike in medicine, v naravoslovju itd., ne moremo pa tega trditi tudi za družbene vede, ki zelo zaostajajo. Največja pomanjkljivost je v tem, da nimamo dovolj ljudi, ki bi mogli obravnavati v skladu z današnjim družbenim razvojem razne probleme s področja sociologije, filozofije, prava, zgodovine itd. Ena naših najvažnejših nalog je, da to pomanjkljivost čimprej odpravimo.

Skrb za pravilno šolsko vzgojo naše najmlajše generacije je največjega pomena za našo skupnost. Osnovna vzgoja mora biti smotrna ter v skladu z našo družbeno stvarnostjo. Oblikovanje mladih generacij v sposobne in zavedne graditelje nove družbe je dolgotrajna in zapletena stvar. V duhu sklepov VI. kongresa je Zveza komunistov posvetila temu vprašanju veliko skrb. Toda vprašanji prosvete in šolskega pouka nista odvisni samo od zadostnega števila in sposobnosti učiteljskih kadrov, temveč sta povezani tudi z našimi materialnimi možnostmi in gospodarskim razvojem. Pomanjkanje šolskega prostora je še vedno velika ovira, da bi mogla naša šolska vzgoja popolnoma zajeti naše otroke. Tega problema ne smemo več odlagati, temveč ga je treba nujno rešiti.

V zadnjem času posvečajo naše družbene in politične organizacije čedalje večjo pozornost problemu prosvete, zlasti še povečanju strokovnega znanja in usposabljanju novih mladih kadrov v proizvodnji.

Zaradi uvajanja družbenega upravljanja se je začel vedno širši krog naših državljanov zanimati za prosvetna vprašanja ter pomagati pri njihovem reševanju. V organizaciji upravljanja v prosveti, posebno pa v šolskih odborih, imamo že danes okoli 150 000 državljanov, med katerimi je precejšnje število članov Zveze komunistov. Sedaj pripravljamo šolsko reformo in učne načrte, ki naj približajo naše šole sodobnim potrebam proizvodnje in nadaljnjega uspešnega družbenega razvoja.

Iz referata na VII. kongresu ZKJ, 22. aprila 1958 v Ljubljani. — Josip Broz Tito, Izbor iz del, 1. knjiga, DZS in druge, Ljubljana 1978, str. 297—300.

O moralnem liku komunista

Mnogokrat sem že poudarjal, kako pomemben je moralni lik komunista za ugled partije in za njen vpliv v družbenopolitičnem življenju.

Cilje, ki smo si jih zastavili, bomo tem uspešneje uresničili, če bodo komunisti imeli vse tiste vrline, s katerimi so se odlikovali v vseh obdobjih našega revolucionarnega gibanja. To so predvsem borbenost in predanost ciljem revolucije, odkritost in samokritičnost, načelnost in odločnost v boju za interese delovnega človeka, skromnost in neposrednost v odnosih z ljudmi

itd. Tudi zdaj moramo poudarjati, da se privrženost interesom delavskega razreda potrjuje z dejanji, ne pa z besedami. Komunist ne sme eno govoriti, drugo pa delati. Danes konkretno se to 'dokazuje povsod, kjer se morajo komunisti izbojevati za neodtujljivost dohodka delavcev, za odločilno vlogo delavcev pri razpolaganju s tem dohodkom. Zastran tega morajo biti komunisti odločni v boju, da se izkoreninijo tehnokratska pojmovanja, katerih nosilci podrejajo značaj socialističnih družbenih odnosov poslovnosti, samoupravljanje tehnologiji, vse pa je v škodo interesov delovnih ljudi.

Od komunistov se danes terja tudi nov odnos do dela. Ne more biti komunist nekdo, ki se briga samo za delitev, ne pa predvsem za proizvodnjo tistega, kar je treba deliti. Ko kakšnega člana ZK zajame privatizacija, ko začne gledati samo na svoje osebne koristi, delovni ljudje upravičeno izgubijo zaupanje vanj. Za takšnega komunista ni prostora v Zvezi komunistov.

Skratka, komunist mora biti vedno brezkompromisen borec za samoupravne socialistične odnose, za bratstvo in enotnost, za popolno enakopravnost naših narodov in narodnosti, za nenehno krepitev naše samoupravne skupnosti in za njen ugled v svetu kot neuvrščene socialistične dežele.

Iz intervjuja »Komunistu« ob X. kongresu ZKJ, Beograd, 17. maja 1974. — Josip Broz Tito, O liku komunista, DZS 1979, str. 34—35.

*

Ko se spominjamo tistih velikih dni in vsega, kar smo skupno preživeli in dosegli, moramo zmeraj imeti pred očmi podobo rojstva nove Jugoslavije. Ne smemo pozabiti na nadčloveške napore naših borcev, na veliko trpljenje in žrtve, na katerih je bilo ustvarjeno dejanje revolucije. Zmeraj moramo imeti pred seboj podobo partije, ki je dajala globok človeški smisel revolucionarnemu boju naših narodov, ko jih je skozi bratstvo in enotnost vodila k svobodi in zmagi socializma.

Kaj je bilo najpomembnejše za našo zmago in kaj nas je vodilo v tistih težkih časih in kaj ima še danes aktualen pomen? To so predvsem visoka morala in pripravljenost za samoodpovedovanje in žrtve, iskreno tovarištvo in veliko medsebojno zaupanje. Te lastnosti in visoka stopnja idejnosti pa tudi zavest o veličini idealov in ciljev, za katere se bije boj — so bile gonilna sila naših borcev, zlasti mladine, ki je v glavnem tudi sestavljala našo partizansko vojsko.

Ta globoko ljudski smisel in to humano naravo našega boja moramo prenašati iz roda v rod.

Tudi borcem za samoupravni socialistični razvoj danes so v sedanjih zapletenih razmerah potrebne revolucionarnost, trdnost in vera v tisto, za kar se bojujejo, tovarištvo, medsebojno zaupanje, kolektivni duh in samozatajevanje.

Iz govora na slavnostni seji ob 30-letnici drugega zasedanja AVNOJ v Jajcu, 29. novembra 1943. — Josip Broz Tito, O liku komunista, DZS 1979, str. 34.